

Tárgy:

Megbízás nem teljesítése (Üttv. 1. § (1) és (3) bekezdés, 28. § (3) bekezdés, Ptk. 6:272. §)
Iratcsatolási kötelezettség (ÜESZ 12.3. pontja)

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁGA
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

Anonim határozat száma: 9/2026.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága Másodfokú Fegyelmi Tanácsa (...) ügyvéd fegyelmi ügyében a **Regionális Fegyelmi bizottság Fegyelmi Tanácsa (...) számú, a 2025. december 22. napján meghozott határozata** ellen, a fegyelmi biztos fellebbezése alapján, a **2026. május 14. napján** megtartott tárgyaláson, meghozta a következő

h a t á r o z a t

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága Másodfokú Fegyelmi Tanácsa a Regionális Fegyelmi bizottság Fegyelmi Tanácsa (...) számú, a 2025. december 22. napján meghozott határozatát megváltoztatja és az eljárás alá vont ügyvédet 400.000 Ft pénzbírsággal sújtja.

Kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg az (...) Ügyvédi Kamara pénztárába **50.000 Ft, azaz Ötvenezer forint** összegű másodfokú átalányköltséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás **50.000 Ft, azaz Ötvenezer Forint összegű másodfokú átalányköltségét** az (...) Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő tizenöt napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az **országos fegyelmi bizottság** ellen – az **elektronikus kapcsolattartás** szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a **Fővárosi Törvényszék kizárólagosan** illetékes.

Indoklás

A Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa eljárás alá vont ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban 2025. december 22. napján tárgyalás tartása nélkül megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért írásbeli megrovás fegyelmi büntetéssel sújtotta valamint kötelezte, hogy 30.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg az Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse az Ügyvédi Kamara 10900011-00000007-20950113 számú bankszámlájára, az ügyszámra való hivatkozással.

A hivatkozott határozat ellen a 2017.évi LXXVIII. Törvény (Üttv.) 127§ (3) bekezdése és a 135§ (1), (2) bekezdései alapján a fegyelmi biztos élt fellebbezési jogával, melyben kérte, hogy a Másodfokú Fegyelmi Tanács az Üttv. 138 § (1) b) pontja alapján változtassa meg és az eljárás alá vont ügyvéddel szemben pénzbírság fegyelmi büntetést szabjon ki.

Elsőfokú eljárás

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a lefolytatott eljárás alapján az alábbiakat állapította meg:

Bejelentő 2025. január 29. napján beadványban fordult az Ügyvédi Kamarához, melyben az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselőének nem megfelelő ellátását kifogásolta.

A bejelentő 2022. szeptember 29-én a (...) Kft-től megvásárolta az (...) forgalmi rendszámú (...) típusú személygépkocsit. A vásárlást követően a gépkocsiban több műszaki hiba is fellépett, amiért a bejelentő szavatossági igénnyel lépett fel az eladóval szemben.

Minthogy ezen törekvése eredményre nem vezetett, 2023. március 21-én megbízást adott az eljárás alá vont ügyvédnek a gépkocsira vonatkozó szavatossági igényei peren kívüli, illetve – ennek eredménytelensége esetére – peres úton történő érvényesítésére. Erről írásbeli ügyvédi megbízási szerződés nem készült. Az eljárás alá vont ügyvéd átvett 200.000 Ft megbízási díjat, melyről bizonylatot nem adott.

A bejelentés alapján a vezető fegyelmi biztos a határozatával 2025. február 5. napján elrendelte az előzetes vizsgálatot, melynek határidejét határozatával 2025. április 30. napján az előzetes vizsgálatot meghosszabbította.

2025. július 28. napján kelt határozatával az eljárás alá vont ügyvéddel szemben fegyelmi eljárást kezdeményezett. Eljárás alá vont ügyvéd azzal, hogy a neki adott megbízás szerinti feladatait nem látta el és a bejelentő számára elérhetetlenné vált, megsértette az Üttv. 1. § (1) és (3) bekezdéseiben és a 28. § (3) bekezdésében, valamint a Ptk. 6:272. §-ban írt kötelességeit, illetve megsértette az Üttv. 1. § (3) bekezdésében és a Ptk. 6:275. §-ban írt köteletségét, a vezető fegyelmi biztos felhívása ellenére nem csatolta az ügyre vonatkozó iratait, megsértette az ÜESZ 12.3. pontja szerinti kötelezettségét mely magatartásaival 2 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg.

Indítványozta, hogy az ügyben eljáró fegyelmi tanács az Üttv. 127. § alapján tárgyaláson kívül hozzon határozatot, melyben a fenti tényállás alapján állapítsa meg eljárás alá vont ügyvéd alapos gyanú szerinti fegyelmi felelősséget, és a fokozatosság elvének megfelelően – tekintettel az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletére – közép mértéket meghaladó összegű pénzbírság fegyelmi büntetést alkalmazzon.

Az elsőfokú Fegyelmi Tanács elnöke az iratok kézhezvételét követően kezdeményezte Üttv. 127. § alapján tárgyaláson kívüli elbírálását és 2025. szeptember 10. napján felhívta eljárás alá vont ügyvédet a fegyelmi biztos végindítványára az iratok kézhezvételétől számított 15 napon belül tegye meg az észrevételét.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2025. október 7. napján csatolta az ügyben keletkezett iratokat és 2025. október 13. napján észrevételt terjesztett elő.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2025. október 13. napján kelt észrevételében előadta, hogy a bejelentő 2023. március 21. napján adott meghatalmazást az irodája részére, melynek birtokában 2023. március 28. napján megkereste irodája az eladó ügyvezetőjét, akinek részletesen leírták levelükben a jogi álláspontjukat. Az eladó képviselője az eljárás alá vont ügyvéd megkeresését követően három megoldási javaslatot is felajánlott, melyet követően végül a felek több telefonos egyeztetést követően abban állapodtak meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd irodája időpontot egyeztet a gépkocsi műszaki átvizsgálására egy mindkét fél által elfogadható szakszervízben. Eljárás alá vont ügyvéd a műszaki vizsgálat időpontjáról mindkét felet tájékoztatta. Beadványában előadta továbbá, hogy a szakszervízben megállapításra került, hogy a gépjármű több műszaki hibával rendelkezik, így a bejelentő a gépjárművet nem volt hajlandó átvenni. Eljárás alá vont ügyvéd rögzítette, hogy ezt követően több héten keresztül megint személyesen egyeztetett mindkét féllel, majd 2023. október 18. napján a bejelentő kérésére irodája felkereste az eladó képviselőjét, hogy elkérjék és átvegyék az eladótól a gépjármű forgalmi okmányait, annak érdekében, hogy az a forgalomból kivonható legyen. Az eljárás alá vont ügyvéd hivatkozott arra, hogy ekkor az eladó ügyvezetőjével ismételten megpróbáltak megállapodni, melynek részleteiről tájékoztatták a bejelentőt, valamint kiadták a bejelentő részére a gépjármű forgalmi engedélyét. Mindezeket követően többszöri telefonos egyeztetésre került sor a bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd irodája között, közvetítve az eladó felé és vissza. Az eljárás alá vont ügyvéd álláspontja szerint a bejelentő maga sem tudta eldönteni, hogy melyik megoldást válassza a vitás ügy megoldására.

Ezt követően az eljárás alá vont ügyvéd további egyeztetéseket folytatott a felekkel.

A fegyelmi biztos az eljárás alá vont ügyvéd terhére róttá

- egyrészt, hogy a neki adott megbízás szerinti feladatait nem látta el és a bejelentő számára elérhetetlenné vált, mellyel megsértette az Üttv. 1. § (1) és (3) bekezdéseiben és a 28. § (3) bekezdésében, valamint a Ptk. 6:272. §-ban és a 6:275. §-ban írt kötelességeit,
- másrészt, hogy a vezető fegyelmi biztos felhívása ellenére nem csatolta az ügyre vonatkozó iratait, mellyel megsértette az ÜESZ 12.3. pontja szerinti kötelezettségét, mely magatartásaival 2 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A fegyelmi biztos végindítványában indítványozta, hogy a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéddel szemben pénzbírság fegyelmi büntetést alkalmazzon, amelynek mértékét, a fokozatosság elvének megfelelően, tekintettel az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletére, középmértéket meghaladó összegben állapítsa meg.

Az elsőfokú Fegyelmi Tanács megállapítása szerint a fegyelmi biztos indítványa részben alapos.

A Fegyelmi Tanács rögzítette, hogy a fegyelmi biztos az eljárást kezdeményező határozatban az eljárás alá vont ügyvéd terhére két mulasztást rótt, így a Fegyelmi Tanács is kizárólag ebben a két körben vizsgálta az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét.

Az Üttv. 107. § a) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló kamarai tag, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában, vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelezettségét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az ÜESZ 12.3. pontja alapján az ügyvédi tevékenység gyakorlója – függetlenül attól, hogy tesz-e nyilatkozatot – az ügyvédi kamara és szervei részére az ellene indult panasz-, illetve fegyelmi ügyben felhívásra az ügygel összefüggő iratokat – kamarai jogtanácsos, illetve jogi előadó esetében azon iratokat, amelyek felett rendelkezni jogosult – köteles becsatolni.

A Fegyelmi Tanács megállapította, hogy eljárás alá vont ügyvéd a vezető fegyelmi biztos előzetes vizsgálati eljárásban, 2025. február 5. napján kelt felhívásában foglalt iratcsatolási kötelezettségének nem tett eleget, és az ügyben releváns iratait csupán 2025. október 7. napján csatolta, jelentősen hátráltatva ezzel a tényállás felderítését és a fegyelmi eljárás hatékony lefolytatását. Eljárás alá vont ügyvéd a késedelmes iratcsatolás kimentésére semmilyen előadást nem tett.

Mindezek alapján a Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy a vezető fegyelmi biztos felhívása ellenére határidőben nem csatolta – csupán jóval később - az ügygel összefüggő iratait, megsértette az ÜESZ 12.3. pontjának rendelkezéseit, mellyel az Üttv. 107. § a) pontjába ütköző egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg. A Fegyelmi Tanács nyomatékmal felhívta eljárás alá vont ügyvéd figyelmét arra, hogy függetlenül attól, hogy tesz-e a fegyelmi eljárás során nyilatkozatot, a fegyelmi ügyben az ÜESZ 12.3. pontja alapján iratcsatolási kötelezettsége áll fenn.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a fenti fegyelmi vétség **szándékosan** elkövetettnek minősül, hiszen az ügyvédeknek ismerniük kell a rájuk vonatkozó hivatásrendi normákat és ezen normák fentiek szerinti megszegése, tudatos figyelmen kívül hagyása, az állandó fegyelmi gyakorlat szerint szándékos elkövetésnek minősül.

A fegyelmi biztos az eljárás alá vont ügyvéd terhére róttá továbbá, hogy a bejelentő által adott megbízás szerinti feladatait nem látta el és a bejelentő számára elérhetetlenné vált. A Fegyelmi Tanács e körben rögzítette, hogy a fegyelmi biztos a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában foglalt tényállást csupán a bejelentő által előadott rendkívül szűk terjedelmű panaszbeadványra és annak korlátozott számú mellékleteire tudta alapozni. A Fegyelmi Tanács megjegyezte, hogyha az eljárás alá vont ügyvéd az ÜESZ 12.3. pontjában foglalt iratcsatolási kötelezettségét nem szegi meg, úgy a fegyelmi biztos a FESZ 15.2. pontjában foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének maradéktalanul eleget tudott volna tenni, melynek során az eljárás alá vont ügyvéd javára és terhére szolgáló tényeket és körülményeket is lehetősége lett volna feltárni.

A Fegyelmi Tanács a fenti tényállást a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján aggálytalanul állapította meg, figyelemmel arra, hogy az alapján kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a kifogásolt ügyben eljárás alá vont ügyvéd, valamint munkatársai a bejelentő képviseletében aktív és érdemi jogi tevékenységet fejtettek ki, így az eljárás alá vont ügyvéd a jogi álláspontját tartalmazó leveleket küldött az eladónak, több egyeztetési fordulóban, számtalan alkalommal egyeztetett telefonon mind a bejelentővel, mind az eladóval, közvetítőként eljárva foglalt időpontot a márkaszervízbe, valamint a bejelentő kérésének eleget téve a gépjármű forgalmi okmányainak átvételéről is gondoskodott. A

rendelkezésre álló iratok alapján kétséget kizáróan megállapítható volt az is, hogy eljárás alá vont ügyvéd rendszeresen tájékoztatta az ügy állásáról a bejelentőt.

Az okirati bizonyítékok alapján megállapítható továbbá, hogy az ügy 2023. október közepére letisztult és a bejelentőnek az ügy rendezésére már csupán két megoldási lehetősége állt fenn, melyről eljárás alá vont ügyvéd tájékoztatta a bejelentőt, felhívva arra is a figyelmét, hogy érdemesnek tartja átgondolni az eladó által ajánlott megoldási lehetőséget.

A Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő számára a megbízás kezdetétől fogva elérhető volt, rendszeresen kommunikáltak egymással.

A hivatkozott határozat ellen a 2017.évi LXXVIII. Törvény (Üttv.) 127§ (3) bekezdése és a 135. § (1), (2) bekezdései alapján 2026. január 12. napján a fegyelmi biztos élt fellebbezési jogával, melyben kérte, hogy a Másodfokú Tanács az Üttv. 138 § (1) b) pontja alapján változtassa meg az elsőfokú határozatot és az eljárás alá vont ügyvéddel szemben pénzbírság fegyelmi büntetést szabjon ki.

A kiszabott írásbeli megrovást aránytalanul enyhének tartotta. Jelezte, hogy valójában az alkalmazott joghátrány nem felel meg azoknak az elveknek, mely a büntetés kiszabásának körében meghatározásra kerültek. Kérte súlyosabb joghátrány alkalmazását.

Másodfokú Eljárás

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi főbiztosa indítványában kiemelte, hogy az több esetben került marasztalásra eljárás alá vont személy.

Jelen ügyben a halmazatra, fegyelmi előéletre tekintettel szóba sem jöhetett volna írásbeli megrovás alkalmazása, így egyetértve a fegyelmi biztos jogorvoslati kérelmével, kérte az elsőfokú fegyelmi határozat megváltoztatását és a kiszabott fegyelmi büntetés helyett pénzbírság alkalmazását. Kérte, hogy az FE. 35.2. pontja alapján a másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú határozatot a fellebbezési kérelem keretei között bírálja felül.

Álláspontja szerint indokolt, hogy a másodfokú fegyelmi tanács a kiszabott fegyelmi büntetést súlyosbítsa, ezért indítványozta az Üttv. 138. § (1) bekezdés b) pontjának alkalmazását.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága Másodfokú Fegyelmi Tanácsa a 2026. május 14. napján tárgyalást tartott.

A tárgyaláson – szabályszerű idézés ellenére – eljárás alá vont ügyvéd nem jelent meg.

A Másodfokú Fegyelmi Tanácsa áttekintette az eljárás iratait az Ügyvédi Kamara fegyelmi biztosának fellebbezését, a Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi főbiztosának észrevételeit és indítványát.

A Másodfokú Fegyelmi Tanácsa egyetértett a fellebbezésben, az észrevételben és indítványban foglaltakkal. Egyetértett a fegyelmi biztossal abban, hogy „a fegyelmi eljárásban alkalmazott joghátrány célja az ügyvédi kar és a jogkeresők védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi vétséget eredményező cselekményt kövessen el ...”

„A fegyelmi büntetés ezen célok szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy igazodjon a fegyelmi vétség tárgyi súlyához, az elkövető szubjektív felelősségének fokához, a cselekménynek az ügyvédi kar tekintélyét befolyásoló társadalomra veszélyességéhez, valamint egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.”

A Másodfokú Fegyelmi Tanács megállapította, hogy eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy a vezető fegyelmi biztos felhívása ellenére határidőben nem csatolta – csupán jóval később - az üggyel összefüggő iratait, megsértette az ÜESZ 12.3. pontjának rendelkezéseit, mellyel az Üttv. 107. § a) pontjába ütköző egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg.

Az Üttv 109. § (1) A fegyelmi tanács a fegyelmi büntetést a fegyelmi vétség súlyára és ismétlődésére, valamint a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék vagy gondatlanság fokának megfelelően, az általa feltárt összes súlyosító és enyhítő körülmény figyelembevételével – ideértve azt is, ha az eljárás alá vont személy az általa okozott jogsérelmet elhárította, vagy a fegyelmi eljárás tárgyává tett cselekmény miatt vele szemben más jogkövetkezményt alkalmaztak –, mérlegelési jogkörében szabja ki.

Üttv. 138. § (1) A másodfokú fegyelmi tanács – a fellebbezési kérelem keretei között – az elsőfokú fegyelmi tanács határozatát

b) megváltoztatja, ha az elsőfokú fegyelmi tanács határozata megalapozatlan vagy az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés mellett hozták meg, és a másodfokú eljárásban a megalapozatlanság, illetve az eljárás szabálytalansága kiküszöbölhető;

A másodfokú fegyelmi tanács úgy döntött, hogy a Regionális Fegyelmi bizottság Fegyelmi Tanácsa (...) számú, a 2025. december 22. napján meghozott határozatát megváltoztatja és az eljárás alá vont ügyvédet 400.000 Ft pénzbírsággal sújtja és kötelezi 50.000.-Ft, azaz Ötvenezer forint összegű másodfokú átalányköltség megfizetésére

A másodfokú határozat jogerőre emelkedéséről a Másodfokú Fegyelmi Tanács a FE. 35.5. pontja alapján rendelkezett.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja (...).

Budapest, 2026. május 14.

MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA